

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie Z. W.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Płocku
z dnia 24 września 2024 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 317/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Sochaczewie
z dnia 24 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 487/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

[J.J.]

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia - i wniósł o wstrzymanie jego wykonania. Podniósł w tym zakresie, że wykonanie wyroku może wywołać „nieodwracalne skutki i niepowetowane dla oskarżonego straty”. Tym bardziej uzasadnione, że „oskarżony jest osobą ciężko chorą (okoliczność ta jednoznacznie wynika z opinii neurologa sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania, jak też samego uzasadnienia zaskarżonego

wyroku) i odbywanie kary pozbawienia wolności w realny sposób zagraża jego życiu i zdrowiu”. Nadto, wniosek ten jest uzasadniony charakterem podniesionych w kasacji zarzutów zarzutów.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Trzeba więc zauważyć, że samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające do przyjęcia, iż konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie może ono bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne.

Sąd Najwyższy nie neguje trudnej sytuacji osobistej skazanego wywołanej w dużej mierze jego stanem zdrowia. Należy zauważyć, że aktualnie skazany przebywa w areszcie śledczym, a zatem w warunkach izolacji jest objęty stosowną

opieką medyczną. Okoliczności związane z jego stanem zdrowia mogą być podstawą do ubiegania się o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]